

עת"א 3473/11/17 - אסף לינג נגד שרות בתי הס/והר

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 3473-11-17 לינג(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח' תיק חיצוני:

בפני	כבוד השופטת עמיתה ק. רג'יניאנו
העותר	אסף לינג
נגד	
המשיב	שרות בתי הס/והר

פסק דין

1. העותר נדון למאסר של שנתיים ו - 10 חודשים בגין הרשעתו בעבירות מין שונות (בעילת קטינה מתחת לגיל 14, מעשה מגונה בקטינה מעל גיל 14 והטרדה באמצעות מתקן בזק).

נושא מאסרו מיום 1.9.2016. תום מאסרו 30.6.2019. מסווג לקטגוריה א'. מאסר תשיעי.

2. על פי גזר הדין מדובר ב"נאשם אשר לפי הודאותיו בשני כתבי אישום, במספר רב של אירועים, שהחוט המקשר ביניהם הוא שיחות טלפון שניהל מתוך הכלא, למתלוננות שונות, במסגרת זו ביצע עבירות של מעשים מגונים, הטרדה מינית וכיוצא באלה".

3. העותר פנה בבקשה לאפשר לו להתראיין לתקשורת במטרה להלין נגד שרות בתי הסוהר ולספר שעבירות ההטרדה שבוצעו על ידו באמצעות מתקן בזק הן כתוצאה ממחדל של שרות בתי הסוהר שלא פיקח על שיחות הטלפון שלו כפי שהורה בהמ"ש.

בקשת העותר נדחתה מהנימוקים הבאים:

א. מטרת הפרסום.

ב. התנהגות העותר ומעורבות שלילית.

ג. עמדת נפגע העבירה.

ד. שמירת הסדר והביטחון בבית הסוהר.

מכאן העתירה.

עמוד 1

4. העותר טוען כי ההחלטה לדחות את בקשתו פוגעת בחופש הביטוי שלו ומהווה פגיעה חמורה בזכות הציבור לדעת כי העבירות שביצע, בעקבותיהן נפגעו מינית קטינים הן כתוצאה ממחדל של המשיב שלא פיקח על שיחותיו הטלפוניות, למרות החלטת בית המשפט שהורתה לפקח על שיחותיו.

5. המשיב סבור כי ההחלטה המנהלית היא החלטה סבירה ויש לדחות את העתירה.

נטען כי בקשת העותר נבחנה בהתאם לכללים ולשיקולים שנימנו בפקודת הנציבות 04.42.01 "הטיפול בפניית אסיר לפרסום דברים בציבור" (להלן: "הפקודה") ועולה בקנה אחד עם החלטות בית המשפט. משכך, אין מקום להתערבות בית ה משפט.

המשיב מציין כי המטרה שלשמה העותר מבקש לקיים את הריאיון, יכולה לבוא ל ידי ביטוי באמצעות גורמים אחרים שבסמכותם לבקר פעולת הרשות וזוהי נקודת האיזון בין האינטרס לשמירת הסדר והמשמעת בין כותלי בית הסוהר מחד גיסא ומאידך גיסא מתן אפשרות בידי העותר להלין כנגד הרשות.

6. בדיון בפני הציג העותר לעיוני את החלטות בית המשפט וטען כי שיחותיו לא פוקחו וזכותם של הורי הילדים לדעת שהיה פה מחדל וחשיפת המחדל והבאתו לידיעת הציבור, ישרתו את האינטרס הציבורי. העותר ציין כי הוא מודה במעשיו ולוקח אחריות. (שתי ההחלטות ניתנו במ"ת 50501-09-16).

דיון והכרעה

7. הפקודה מסדירה את השיקולים המנחים את שרות בתי הסוהר בבואו להחליט בבקשות של

אסירים המעוניינים לפרסם דברים בציבור.

סעיף 5(א)(1) לפקודה קובע כי ככלל, פרסום דבריו של אסיר ייערך בכתב בלבד. כחריג לכך, נקבע בסעיף 5(א)(3), כי במקרים חריגים ניתן לאשר פרסום דבריו של אסיר, שלא בכתב, בדרך אחרת אם "בשל טיבו של הפרסום או נסיבות הנוגעות לעניין, יש חשיבות לכך שהפרסום יתקיים שלא בכתב".

8. חשיבותו של חופש הביטוי אינה מוטלת בספק. הפקודה קובעת בסעיף 1(ב) כי "חופש הביטוי נמנה עם זכויות היסוד של האדם בישראל לרבות בעת היותו במאסר." (ראה ע"א 4463/94, גולן נ' שרות בתי הסוהר, פ"ד נ(4) 136).

סעיף 5(ב) לפקודה מונה את השיקולים שעל הגורם המוסמך בשרות בתי הסוהר לשקול בן היתר, במסגרת ההחלטה בבקשת אסיר לפרסום דבריו בציבור. מצוין כי ככלל יש לשקול בחיוב אישור פרסום שתוכנו הוא טענת החפות של האסיר. עוד יש לשקול את התנהגות האסיר בבית הסוהר, קיומו של מידע הקושר את האסיר למעורבות שלילית בבית הסוהר, עמדת נפגע העבירה במקרים הרלבנטיים והשפעת הפרסום על אינטרסים כגון ביטחון המדינה, שלום הציבור, הסדר והמשמעת בבית הסוהר ועוד.

9. לאחר ששמעתי טיעוני הצדדים ונתתי דעתי למכלול הנסיבות שבאו בפני, מקובלת עלי עמדת המשיב כי הוראות הפקודה יושמו באופן מידתי בעניינו של העותר.

העותר לא הראה כל טעם המחריג עניינו מעניינם של כלל האסירים ודין העתירה להידחות.

העותר אינו עומד בשיקול הקשור במטרת הפרסום גם בשל העובדה שמטרת הריאיון אינה להתייחס לטענת חפותו, שכן הוא הודה והורשע בעבירות נושא מאסרו. מטרתו להלין כנגד השירות.

שיקול נוסף בדחיית בקשתו של העותר מתייחסת להתנהגותו השלילית של העותר במהלך מאסרו וכן עבירות משמעת בהן היה מעורב והועמד לדין משמעתי.

בהסכמה, הוגשו לעיוני פרטי המידע החסוי (מסתיימים בספרות 381, 485, 360, 017, 220). די בכל אחד מהשיקולים שפורטו לעיל, לחוד ובוודאי במשקלם המצטבר כדי להצדיק את החלטת הרשות.

10. זאת ועוד, הריאיון שמבקש העותר עלול לפגוע ברגשות קורבנות העבירה.

בנוסף, הוצאתו לפועל של הריאיון כרוכה בפתיחת דלתות בית הסוהר בפני כתבים וצוותי טלוויזיה. מדובר בהיערכות לוגיסטית ובהקצאת משאבים רבים שתוצאתם הפרת שגרת היום בבית הסוהר. ברע"ב 1293/14, אבנר הררי נ' שב"ס, קבע כב' השופט עמית כי בקשה מסוג זה "קשורה קשר הדוק לניהולו של בית הסוהר ולפיכך יטה בית המשפט להימנע מלהתערב בנושאים אלה".

11. מקובלת עלי עמדת המשיב כי כל עוד העותר מוחזק במשמורת שב"ס, הוא יכול לנקוט בצעדים אחרים על מנת להשיג את מטרותיו. ביכולתו לפנות לגורם המוסמך לבקר את פעולת הרשות, ולגופי ביקורת אחרים, בכל דרך חוקית אחרת.

12. מהנימוקים שפורטו לעיל אני דוחה את העתירה.

המשיב ימסור עותק מההחלטה לעותר.

ניתן היום, ו' שבט תשע"ח, 22 ינואר 2018, בהעדר הצדדים.